

Преди две-три годинъ, съ трудоваци
изкопахме легло за тръби —
сега чакаме пакъ агитация
да ни дойдатъ лжжи съсъ торби:

„Ти бай Цанъ, единъ день ми трябвашъ,
азъ на тебе — дорде съмъ на властъ!“
Потърси го единъ пътъ за работа:
„Ела, казва, въ приемния часъ!“

... Тъй и ти се — издънка народна —
отчужди отъ домашния край —:
ужъ си тука, пъкъ гледамъ окото ти
все къмъ нейде далече блуждай... .

Отъ живота ви по градоветѣ,
ей те — светналь си като фенеръ.
Изправи се и стѫпай напето —
да личи че върви инженеръ!